

Pia Gjellerup (S):

Du må ikke lyve. Det er ikke direkte tiltale, men et citat fra Bibelen. Uden for denne her sal ville det være særdeles velegnet som direkte tiltale.

Når vi her hører ministeren sige, på trods af hvad hun har sagt tidligere i pressen, hvor hun troede, det var nemmere at slippe om ved det, at hendes kendskab til den kreative bogføring var en væsentlig medvirkende årsag til anmodningen af 30. april til Statsrevisorerne. Det var det indledende, lange, grundige svars hovedindhold.

Så har ministeren den 27. maj sidste år, altså næsten en måned efter at dette væsentlige indgik som indhold, fortalt noget andet til stiftsøvrighederne. Det må de jo sådan set klare med ministeren. Det tror jeg, de har deres hyr med. Jeg er mest optaget af, hvad der så sker i forhold til Folketinget.

Jo, den 29. maj, altså en måned efter, siger ministeren, at der overhovedet ikke er noget ukontrolleret i folkekirkens Fællesfond hverken i regnskaber eller budgetter.

Synes ministeren ikke, at det ligger så langt væk fra sandheden, at det ottende bud burde træde i funktion og være noget, vi interesserer os for her, ikke fordi det er det ottende bud, men fordi det reelt også er indeholdt i ministeransvarlighedsloven?

Kl. 14.55

Karen J. Klint (S):

Ja, nu hører vi, at det er oppositionen, der kreerer en sandhed, som er urigtig. Jeg synes, at nogle af de spørgsmål her går på, at det er nogle andre, der kreerer en sandhed.

Jeg forsøgte i mine egne spørgsmål forgæves at få ministeren til at tage stilling til sandhedsværdien i Rigsrevisionens rapport, og jeg vil også gerne spørge her i forbindelse med fru Margrete Aukens spørgsmål:

Hvis det havde været almindeligt drys, hvis det havde været helt uskyldige tilfældigheder, der var årsag til, at man ikke havde nået at bogføre inden for det regnskabsår, man skulle, tror ministeren så ikke, at det ville have fremgået af rapporten, at det var utilsigtede gerninger, der var foregået, og at man var helt uskyldig deri? Eller hvad tror ministeren i det hele taget om Rigsrevisionens motiver til at komme med kritikken?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Det er til hr. Laustsen. Han er åbenbart ved at gå. Med hensyn til biskoppens henvendelse og biskoppens forundring over, hvordan det stod til med Fællesfonden, ja, så deler jeg biskoppernes forundring, og derfor satte jeg også en undersøgelse i værk. Samtidig med, og det er til fru Margrete Auken, at jeg gik ind og budgetregulerede, samtidig med at jeg nedsatte en budgetfølgegruppe, så har jeg også lovet, at der udkommer et årsregnskab, altså et virksomhedsregnskab, det har man jo aldrig gjort før. Så jeg har sandelig ikke sat mig med hænderne i skødet.

Og til fru Pia Gjellerup: Ja, man skal tale sandhed. Det skal man vel alle vegne. Der er et ordsprog, der lyder sådan: Ørerne hører, hvad de gerne vil. Jeg må gentage: Jeg havde i sommeren 2002 kendskab til de 15 mio. kr., som ikke var blevet betalt, men hvordan de er blevet bogført, har jeg ikke haft noget som helst kendskab til.

Margrete Auken (SF):

Ja, det er svært helt at få overblik over, hvad ministeren faktisk har haft kendskab til, men jeg vil godt her spørge, om ministeren vil bekræfte, at hun i maj blev klar over, at der var foregået noget, som bestemt var på kanten af det lovlige, nemlig at ministeriet har sendt en ordre til stiftsøvrigheden om, at man bogfører anderledes, end det er påkrævet. Det vil jeg godt lige have ministeren til at bekræfte her.

Jeg tror i og for sig, at ministeren vil slippe bedre fra at indrømme det end fra at benægte, at hun har vidst det i den her sammenhæng, for så begynder det efterhånden at blive en meget alvorlig sag med de misinformationer af Folketinget. Så er det bedre at sige, at man var klar over, at den var gal, end det er at stå og sige, at det var man ikke.

Det andet, jeg godt vil spørge om, er: Kan ministeren sige helt konkret, hvad hun har gjort for at få udgifter og indtægter – altså ægte indtægter; ikke låneindtægter, ikke leasingindtægter – til at harmonere bedre i 2002?

Ole Stavad (S):

Jeg håber, at kirkeministeren, når hun måske efterfølgende genlæser den her debat, vil sidde tilbage med en oplevelse, som ikke er så forskellig fra vores, nemlig at ministeren modsiger sig selv. Ministeren startede med at erkende, at hun var vidende om den kreative bogføring. Derefter benægter ministeren. I det seneste svar sagde